

LA VIDA ÉS SIMPLE

En el meu armari hi tinc una guerra. És un armari gran; atapeït de sabates i roba, alguna més nova i d'altra més vella, que es va acumulant; també és molt pràctic i està ben decorat per fora, fent conjunt amb la resta de la meva habitació.

Realment puc dir que m'agrada el meu armari, tant l'exterior com l'interior, però tinc ganes que s'acabi el conflicte.

Dues peces de roba destaquen entre la resta, la samarreta vermella, talla M, fabricada a la Xina, que la vaig comprar durant les meves vacances d'estiu i la brusa de flors, també talla M, que m'ha acompanyat en moltes ocasions importants per a mi. El conflicte, per tant, és entre elles dues principalment; les altres peces també hi volen intervenir, però no tenen res a fer contra elles i el seu valor sentimental.

Vull que s'acabi aquesta situació, però no sé quina triar, no vull haver de triar, m'agraden les dues.

Així doncs, simplement me les poso les dues. La samarreta vermella a sota i la brusa de flors, a sobre, oberta sense cordar.

He trigat una mica a decidir-me, i em sap greu haver fet esperar als meus dos nòvios però ells no els importa, són amics i també els agrada passar estona junts; per tant, quan arribo es posen molt contents en veure'm i marxem tots tres, amb ganes de passar una bona tarda. Una tarda de les nostres, una tarda simple, com la mateixa vida.

Daphne Jumilla Lorenz

1r Premi 4t d'ESO